

Prof. dr hab. inż. Bogdan MIEDZIŃSKI

Prodziekan Wydziału Elektrycznego (1987-1990)

Bogdan Miedziński urodził się 21. września 1942 roku w Polskich Olędрах w rodzinie inteligentnej. Liceum Ogólnokształcące w Koźminie Wlkp. ukończył w 1960 roku, zaś studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Wrocławskiej w 1967 r., uzyskując tytuł zawodowy mgr. inż. elektryka. Pracę rozpoczął na Politechnice Wrocławskiej w dniu 01.04.1967 r. początkowo w Katedrze Elektrotechniki Ogólnej, a następnie w Katedrze Zabezpieczeń i w Instytucie Energoelektryki, gdzie pracował do 2012 roku na stanowisku profesora zwyczajnego. Przeszedł wszystkie szczeble kariery zawodowej w miarę uzyskiwania stopni naukowych: doktora (1971), doktora habilitowanego (1988) i tytułu profesora (1997). Pełnił funkcje Prodziekana Wydziału Elektrycznego Politechniki Wrocławskiej (1987-1990) i Zastępcy Dyrektora Instytutu Energoelektryki (1991-1993). Od 1.11.1999 do 30.09.2012 był Kierownikiem Zakładu Elektroenergetycznej Automatyki Zabezpieczeniowej. Od początku swej kariery zawodowej przejawiał dużą aktywność zarówno w pracy dydaktycznej, kształceniu kadry, jak i pracy naukowej. W efekcie został zaproszony do Texas Tech University w Lubbock (USA) jako Visiting Asystent Professor w latach 1978-1990 oraz do Technische Universität w Karl-Marx Stadt (obecnie Chemnitz, Niemcy) w 1982. Nawiązał kontakty naukowe z takimi ośrodkami naukowymi na świecie, jak Beijing University of Posts and Telecommunications w Beijing (Chiny), Moskowskiej Energeticeskij Uniwersitet w Moskwie (Rosja), Instytut Materiałowiedzenia Ukraińskiej Akademii Nauk w Kijowie (Ukraina) oraz University of the West of England w Bristolu (Wlk. Brytania). Owoce tej współpracy są wspólne badania naukowe, zakończone między innymi doktoratami.

W ramach kształcenia kadry prof. B. Miedziński wypromował 15 doktorów, z których 3 jest aktualnie profesorami (Chiny), zaś 4 zajmuje eksponowane stanowiska zarówno w kraju, jak i za granicą. Aktualnie jest promotorem 4 dalszych otwartych przewodów doktorskich. W zakresie dydaktyki dużo czasu poświęcił wprowadzeniu kształcenia w języku angielskim. Był również opiekunem ponad 100 prac dyplomowych magisterskich, inżynierskich i licencjackich. W latach 2001-2002 został powołany na Członka Grupy Ekspertów KAUT na kierunku Elektrotechnika, wizytując m.in. takie Uczelnie, jak Politechnika Warszawska, Łódzka czy Opolska. Pełni różne funkcje z wyboru, m.in. takie jak: Członek Normalizacyjnej Komisji Problemowej nr 70 (1994-2009), Członek grupy Doradców Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach (1996-2002), Członek Zespołu Ekspertów Centrum EMAG w Katowicach (1994-1999), Członek Rady Naukowej Instytutu Technik Innowacyjnych w Katowicach od 1999 i jej Przewodniczący od 2003 r., Członek Rady Naukowej Instytutu Tele- i Radiotechnicznego w Warszawie od 2003 r. i jej Przewodniczący od 2008 r. W latach 2007-2012 jest również Członkiem Rady Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej. W uznaniu swoich osiągnięć naukowych został w 2008 r. wybrany na Członka International Advisory Group of Electric Contact Phenomena, jako jedyny reprezentant Polski i współuczestniczy m.in. w pracach komitetu organizacyjnego renomowanych światowych konferencji, takich jak: HOLM & ECEP Conference. Jest ponadto Członkiem Komitetu Redakcyjnego takich czasopism jak: „Mechanizacja i Automatyzacja Górnictwa MiAG” oraz „Electric and Electronic Engineering” (indeks Thompsona).

Obszar Jego aktywności zawodowej i naukowej jest szeroki i obejmuje, m.in. elektroenergetykę, elektroenergetyczną automatykę zabezpieczeniową, elektrotechnikę i automatykę górnictwa, sieci sensoryczne, technikę światłowodową i ostatnio technologię PLC

w sieciach niskiego i średniego napięcia. Kieruje zespołami badawczymi w ramach grantów i współpracy z przemysłem. Był m.in. koordynatorem największego podzadania 7.1 - projektu „Czujniki i sensory do pomiaru czynników stanowiących zagrożenie w środowisku - modelowanie i monitorowanie zagrożeń”, finansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2008-2012. Kierował także projektami badawczymi współfinansowanymi przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju: „Badanie skuteczności transmisji danych w technologii PLC po sieciach nn i SN”, realizowanego w ramach programu INNOTECH oraz „Opracowanie nowej generacji pomiarowych przetworników prądowych do zastosowań w energetyce, z cyfrową transmisją danych, na bazie technologii wielowarstwowych i elastycznych obwodów drukowanych o wysokiej gęstości połączeń”, realizowanego w ramach Programu Badań Stosowanych.

W swoim dorobku naukowym posiada ponad 300 publikacji, 6 książek i monografii i ok. 30 patentów krajowych. Recenzował liczne artykuły oraz prace na stopnie naukowe i opiniował wnioski na stanowiska profesorskie i na tytuł profesora, w tym również za granicą. Razem z prof. A. Szymańskim i dr Z. Okraszewskim organizuje od blisko 20 lat coroczne Sympozjum Naukowo-Techniczne SEMAG, cieszące się dużym zainteresowaniem kadry inżyniersko-technicznej, zwłaszcza przemysłu węgla brunatnego i rud miedzi. Jest członkiem SEP od 1965 roku, pełniąc funkcję Przewodniczącego Sekcji Elektrotechniki i Automatyki Górniczej przy Oddziale Wrocławskim SEP nieprzerwanie od 1998 roku.

Aktualnie (od 2012 roku) jest profesorem zwyczajnym w Instytucie Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach, gdzie pełni m.in. funkcję Sekretarza Naukowego. Prowadzi ponadto zajęcia na Wydziale Przyrodniczo-Technicznym na kierunku Edukacja Techniczno-Informatyczna w Karkonoskiej Państwowej Szkole Wyższej w Jeleniej Górze, będąc zatrudnionym od 2002 roku na stanowisku profesora zwyczajnego. Był 3-krotnie nagradzany nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, nagrodą Ministra Obrony Narodowej oraz nagrodami Dziekana, Senatu PWr. i Dyrektora Instytutu Energoelektryki. Został też odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1989), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz licznymi wyróżnieniami branżowymi, w tym Odznaką Zasłużonego dla KWB „Turów”, Złotą Odznaką Honorową SEP (2008), Srebrna Odznaka Honorowa NOT (2006), Złota Odznaka Honorowa NOT (2011), Złota Odznaka Politechniki Wrocławskiej (1984) oraz stopniem Generalnego Dyrektora Górniczego III stopnia.